

capo IV.

To stalo se jednou v létě ani nevím kterej den
když táta můj mi přikázal ať opustím svou zem
ten krásnej ostrov svoji irskou zem ať opustím
prý v Americe vzdálený tam štěstí hledat smím

Myslím že znám ten důvod proč ke mně tak krutý byl
on chtěl zabránit abych se s mou milou oženil
tak hned poslední sbohem sem Belfastu z lodi dal
a na kocábce prastarý do Quebecu se dal

Já nezoufal si když přišla hrozná bouře navečír
jen myslel jsem na svoji milou krásnou Sally Greer
zlej vítr dlouho s kocábkou si házel sem a tam
až osamělá skála bárku dala hlubinám

Tři dlouhý dny na tý skále byly horší než zlej sen
nám lůžkem byla země a přikrývkou nebe jen
z tří set cestujících jen devět zbylo nás
kteří jsme nešli ke dnu a dosáhli skalní sráz

I kapitán šel ke dnu jak na lodi býti má
tam v slaná vodě našla hrob i posádka celá
mý šaty v moři skončily peníze zrovna tak
a po přistání v Quebecu byl ze mě lidskej vrak

Teď v cizí zemi živořím a tiše naříkám
nemám tu žádný přátele tak komu se svěřit mám
jak rád bych se hned vrátil domů vždyť jsem přece Ir
a věrně bych tam miloval mou malou Sally Greer